

GOSPEL MEDITATION - ENCOURAGE DEEPER UNDERSTANDING OF SCRIPTURE

August 23, 2026 – 21st Sunday in Ordinary Time | Matthew 16:13-20

The first time I stood inside St. Peter's Basilica in Rome, its majesty overwhelmed me. The sheer beauty of Michelangelo's dome seemed to lift my soul right out of my body. Later, I joined the Scavi tour that winds below the basilica, down into the ancient pagan cemetery where Peter was buried. There, in the dim light and narrow passageways, I found myself looking at the bones of a murdered Jewish fisherman, his feet cut off so his crucified body could be taken down more easily.

What a paradox. Above me, the most glorious church ever built. Beneath me, the remains of a backwater fisherman. But this man dared to answer Jesus' question, **"Who do you say that I am?"** And crowning that immense dome above his tomb are the words from today's Gospel, **"You are Peter, and upon this rock I will build my Church."**

Within you and me is the drama of the lowest and the highest. Every time we confess Christ, humbly, imperfectly, maybe even trembling, we enter that same mystery. The dust of our humanity, touched by the splendor of heaven. God's presence and our dry bones together. Humility and glory. May our lives embrace both the lowest and the highest, like that great basilica, as we profess Jesus.

— *Father John Muir*

MEDYTACJA EWANGELII - ZACHĘTA DO GŁĘBSZEGO ZROZUMIENIA PISMA ŚWIĘTEGO

23 sierpnia 2026 r. – 21. niedziela zwykła | Mt 16, 13-20

Kiedy po raz pierwszy stanąłem w Bazylice św. Piotra w Rzymie, jej majestat mnie przytłoczył. Samo piękno kopuły Michała Anioła wydawało się wrywać moją duszę z ciała. Później dołączyłem do wycieczki „Scavi”, która wije się pod bazyliką, w dół do starożytnego pogańskiego cmentarza, gdzie pochowano Piotra. Tam, w przyćmionym świetle i wąskich korytarzach, znalazłem się twarzą w twarz z kośćmi zamordowanego żydowskiego rybaka, któremu odcięto stopy, aby łatwiej było zdjąć jego ukrzyżowane ciało.

Cóż za paradoks. Nad mną najwspanialszy kościół, jaki kiedykolwiek zbudowano. Pod mną szczątki rybaka z zapomnianej wioski. A jednak ten człowiek odważył się odpowiedzieć na pytanie Jezusa: **„A wy za kogo mnie uważacie?”**. A nad jego grobem, na szczycie tej ogromnej kopuły, widnieją słowa z dzisiejszej Ewangelii: **„Ty jesteś Piotr, i na tej skale zbuduję mój Kościół”**.

W tobie i we mnie kryje się dramat tego, co najniższe i najwyższe. Za każdym razem, gdy wyznajemy Chrystusa – pokornie, niedoskonale, a może nawet drżąc – wkraczamy w tę samą tajemnicę. Proch naszego człowieczeństwa, dotknięty blaskiem nieba. Obecność Boga i nasze wyschnięte kości razem. Pokora i chwała. Niech nasze życie ogarnia zarówno to, co najniższe, jak i najwyższe, niczym ta wielka bazylika, gdy wyznajemy Jezusa.

— *Ksiądz John Muir*